

17

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1965 r.

w sprawie ulg podatkowych dla przedsiębiorstw państwowych podległych radom narodowym oraz dla spółdzielni i ich związków.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) oraz § 35 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 47, poz. 259) zarządza się, co następuje:

§ 1 Zwalnia się od podatku od operacji nietowarowych oraz od wpłat z zysku obrotu i zyski osiągnięte przez nowo

zorganizowane w okresie od dnia 1 stycznia 1966 r. do dnia 31 grudnia 1970 r. zakłady przedsiębiorstw państwowych podległych radom narodowym, których zadaniem jest świadczenie usług dla ludności:

- 1) na terenie całego kraju z wyjątkiem miast: Warszawy, Łodzi, Krakowa, Poznania, Wrocławia, Katowic, Gdańska, Sopotu i Gdyni (trójmiasta) — na okres 3 lat od chwili rozpoczęcia działalności przez nowo zorganizowany zakład usługowy,

2) w miastach: Warszawie, Łodzi, Krakowie, Poznaniu, Wrocławiu, Katowicach, Gdańsku, Sopocie i Gdyni (trójmieście) — na okres 2 lat od chwili rozpoczęcia działalności przez nowo zorganizowany zakład usługowy.

§ 2. Zwalnia się od podatku od operacji nietowarowych i od podatku dochodowego obrotu i zyski osiągnięte przez nowo zorganizowane w okresie od dnia 1 stycznia 1966 r. do dnia 31 grudnia 1970 r. spółdzielcze zakłady usługowe, których zadaniem jest świadczenie usług dla ludności — na obszarach i na okresy czasu wymienione w § 1. Zwolnienie powyższe dotyczy także nowo zorganizowanych spółdzielczych zakładów usługowych, prowadzonych na zasadach zryczałtowanego rozrachunku.

§ 3. 1. Za zakłady, o których mowa w §§ 1 i 2, uważa się zakłady:

- 1) ze stałym lokalem przeznaczonym do wykonywania usług,
- 2) świadczące usługi w części lokalu innych jednostek organizacyjnych przedsiębiorstwa (spółdzielni),
- 3) zatrudniające pracowników (zespoły pracowników) świadczących usługi poza lokalem przedsiębiorstwa (spółdzielni) i posiadające punkty przyjęć zamówień na usługi.

2. Za nowo zorganizowany spółdzielczy zakład nie uważa się zakładu przejętego przez jednostkę spółdzielczą od jednostki gospodarki nie uspołecznionej bez względu na podstawę prawną przejęcia (sprzedaż, użyczenie, wkład członkowski), jeżeli nie nastąpiła zmiana przedmiotu działalności przejętego zakładu.

3. Zwolnienie przewidziane w §§ 1 i 2 przysługuje pod warunkiem, że dochody i koszty własne z tytułu świadczonych usług przez zakłady wymienione w tych przepisach będą wyodrębnione w księgowości przedsiębiorstwa (spółdzielni) w ramach konta 75, określonego w jednolitym planie kont, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1959 r. Nr 66, poz. 341 oraz z 1965 r. Nr 30, poz. 165 i Nr 65, poz. 370); dochody i koszt własny usług świadczonych na rzecz ludności oraz dochody i koszt własny usług świadczonych na rzecz innych odbiorców powinny być ujęte oddzielnie. Warunki powyższe nie mają zastosowania do nowo zorganizowanych spółdzielczych zakładów usługowych objętych zryczałtowanym opodatkowaniem.

§ 4. Zwolnienia, o których mowa w §§ 1 i 2, stosuje się do zakładów usługowych świadczących usługi także na rzecz zleciodawców zbiorowych (przedsiębiorstw, organizacji, instytucji itp.) pod warunkiem, że udział ogólnej wartości tych świadczeń w danym roku podatkowym nie przekroczy w stosunku do ogólnej wartości obrotu zakładu usługowego:

- 1) 50% — gdy zakład wykonuje usługi w miejscowościach liczących do 5.000 mieszkańców,
- 2) 35% — gdy zakład wykonuje usługi w miejscowościach liczących ponad 5.000 do 10.000 mieszkańców,
- 3) 25% — gdy zakład wykonuje usługi w pozostałych miejscowościach,
- 4) 40% — w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach, za zgodą właściwej jednostki nadrzędnej, udzieloną w porozumieniu z prezydium powiatowej (równorzędnej) rady narodowej, na której terenie działania znajduje się zakład usługowy; ulga ta może być stosowana tylko do zakładów usługowych zlokalizowanych w ośrodkach wymagających aktywizacji gospodarczej,
- 5) 25% — gdy zakład wykonuje usługi remontowo-budowlane w miejscowościach liczących do 10.000 mieszkańców.

§ 5. W wypadkach określonych w §§ 1 i 2 za podstawę ustalenia wpłaty z zysku przedsiębiorstwa państwowego oraz za podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym spółdzielni przyjmuje się zysk bilansowy, pomniejszony o zyski, do których stosuje się ulgi przewidziane w §§ 1 i 2. Przy ustalaniu rentowności i wskaźnika udziału nakładów osobowych do nakładów ogółem nie należy brać pod uwagę zarówno zysków, jak i kosztów oraz nakładów osobowych i nakładów ogółem dotyczących działalności, do której stosuje się ulgi. Przypadająca wpłata z zysku i podatek dochodowy nie mogą przekroczyć wysokości wpłaty i podatku ustalonych według zasad ogólnych.

§ 6. 1. Spółdzielniom i związkom spółdzielni, które w okresie od dnia 1 stycznia 1966 r. do dnia 31 grudnia 1970 r. wykonują inwestycje związane z rozszerzeniem zakresu usług dla ludności, wymienionych w załączniku do uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 47, poz. 259), przyznaje się ulgi inwestycyjne.

2. Ulga inwestycyjna polega na potrąceniu z łącznej sumy należnego za dany rok podatkowy, w którym inwestycje zostały zakończone i oddane do użytku, podatku dochodowego i podatku od operacji nietowarowych, kwoty w wysokości 50% sum wydatkowanych na inwestycje z własnych środków. Przez środki własne należy także rozumieć pożyczki uzyskane przez spółdzielnie i związki spółdzielni z funduszy gromadzonych przez spółdzielcze jednostki nadrzędne.

3. W razie niemożności potrącenia w danym roku podatkowym całej kwoty ulgi inwestycyjnej podlegającej potrąceniu reszta kwoty podlega potrąceniu w następnych latach podatkowych, jednak przez okres nie dłuższy niż 3 lata. Łączna więc suma potrąceń nie może przekroczyć sumy podatku dochodowego oraz podatku od operacji nietowarowych za okres tych czterech lat.

4. Przy ustalaniu ulgi do sum wydatkowanych na inwestycje nie wlicza się sum uzyskanych z pożyczek bankowych, jak również kwot wydatkowanych na remonty kapitałowe.

5. Ulga z tytułu inwestycji przysługuje, jeżeli inwestycji dokonano w ramach zatwierdzonego rzeczowo-finansowego planu inwestycyjnego.

§ 7. 1. W celu stwierdzenia prawa do przyznania ulgi z tytułu inwestycji spółdzielni lub związków spółdzielni obowiązane są przedstawić wniosek oraz zestawienie nakładów dokonanych w ramach zatwierdzonego rzeczowo-finansowego planu inwestycyjnego organowi finansowemu właściwemu do ustalenia i poboru podatku dochodowego oraz podatku od operacji nietowarowych przed upływem terminu przewidzianego do przeprowadzenia rocznego obliczenia z tytułu tych zobowiązań za rok podatkowy, w którym inwestycje zostały zakończone i oddane do użytku.

2. Organ finansowy, rozpatrując wniosek o przyznanie ulgi z tytułu inwestycji, wyda decyzję ustalającą wysokość kwoty podlegającej potrąceniu z tego tytułu za dany rok podatkowy po uprzednim stwierdzeniu, że zachowane zostały warunki określone w § 6. Przed wydaniem decyzji organ finansowy obowiązany jest zbadać księgi rachunkowe i bilans spółdzielni lub związku spółdzielni za okres, w którym dokonano inwestycji, oraz ustalić, czy poniesione nakłady na sfinansowanie inwestycji zostały — zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie księgowości — przeniesione z konta inwestycji rozpoczętych na konto inwestycji zakończonych. Od decyzji organu finansowego służy spółdzielni lub związkowi spółdzielni prawo wniesienia odwołania do

bezpośrednio wyższego organu finansowego w terminie 30 dni od doręczenia decyzji. Organ odwoławczy wydaje decyzję ostateczną.

3. Jeżeli uiszczona za dany rok podatkowy suma podatku dochodowego i podatku od operacji nietowarowych przekracza kwotę podatku, jaka przypadłaby po zastosowaniu ulgi z tytułu inwestycji, nadpłacona kwota podatku podlega zwrotowi.

§ 8. Do spółdzielni i związków spółdzielni, które w okresie do dnia 31 grudnia 1965 r. poniosły nakłady inwestycyjne, związane z rozszerzeniem zakresu usług dla ludności, wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały nr 194 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1961—1965 (Monitor Polski z 1960 r. Nr 55, poz. 262, z 1961 r. Nr 21, poz. 99 oraz z 1963 r. Nr 13, poz. 68 i Nr 63, poz. 317), a które nie zakończyły tych inwestycji przed dniem 31 grudnia 1965 r., mają zastosowanie przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1963 r. w sprawie ulg inwestycyjnych dla spółdzielni i ich związków (Monitor Polski Nr 94, poz. 439).

§ 9. 1. Spółdzielniom i związkom spółdzielni świadczącym usługi dla ludności, które zatrudniają uczniów na podstawie pisemnej umowy o naukę, zawartej i zarejestrowanej zgodnie z obowiązującymi przepisami, przysługuje ulga w podatku dochodowym bądź w podatku od operacji nietowarowych.

2. Ulgę podatkową, o której mowa w ust. 1, stosuje się przez potrącenie kwoty 3.000 zł od należnego podatku dochodowego lub podatku od operacji nietowarowych za pierwszy rok podatkowy, w którym zatrudniono ucznia w charakterze pracownika wyszkolonego w danej spółdzielni lub związku spółdzielni.

3. Prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej, na wniosek organu do spraw przemysłu, może w uzasadnionych wypadkach zwiększyć kwotę podlegającą potrąceniu do 4.000 zł.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*